

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 4. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Fejlemények.

Pécs, 1896. december hó 10

(*) Nem szeretünk a külpolitika jégmezőire elkalandozni, hisz tudatával bírnunk, hogy csak vidéki lap vagyunk, a kiknek tanácsadásaira nem sokat hederítenek sem Bismarck, sem Caprivi, sem Goluchowsky. Azonban ez egyszer kénytelenek vagyunk megfigyeléseinket közreadni, mert a külső események olyan fejlődési processzus előtt állanak, hogy okvetetlenül érdekkörükbe vonják hazánkat s bizonyára annak további sorsára döntő befolyást fognak gyakorolni.

Tudja minden ujságolvasó, hogy az újabb keleti bonyodalmak, de még inkább Bismarck hercegnek hirhedt leleplezése egy volt, de már nem létező titkos orosz-német egyezményről, nagyban megingatták a hármasszövetség szilárdságába és tartósságába vetett bizalmat. Növelte még a bizalmatlanságot a magyar trónbeszéd hallgatása a külügyekről, azok előtt tudniillik, akik nem tudják elhinni, hogy ez csak a magyar alkotmány ellen való merénylet kísérlete akart lenni.

Másfelől sokak előtt feltűnt az orosz közvéleménynek és a hivatalos Oroszországnak is határozott közeledése Magyarországhoz, a magyar nemzethez. A hírlapírói kongresszuson megjelent orosz kitünőségek rendkívül rokonszenves nyilatkozatait követte az orosz cár ajándéka. A visszaajándékozott Rákócy-kard annál többet beszélt, mert egyetlen más fejedelem sem emlékezett meg ilyen módon a magyar nemzeti és állami jubileumról, még maga a magyar király sem, akitől pedig sok Bécsbe hurcolt magyar nemzeti kincs visszaadását remélte és várta a nemzet.

Követte a barátságnak eme feltűnt jelét az a szép köszönő levél, melyet az orosz külügyminiszter Apponyi Albert grófhhoz intézett a nemzetközi parlamenti kongresszuson Oroszországról történt megemlékezése alkalmából. Hozzájárultak ezekhez a hivatalos Oroszország ismételt nyilatkozatai, hogy Oroszország a török birodalom területi épségben hagyását és a török uralom fenmaradását óhajtja.

Ezek a dolgok méltán gondolkozóba ejtették az embereket a hármasszövetség

és a német barátság célja és természete felől, kivált mikor közbejött Bismarck herceg leleplezése, mely furcsa világot vetett a német szövetségi hűségre. De mindez, mintha a talajt is elkészíteni akarta volna a magyar közvéleményben ahhoz az alakuláshoz, melynek híre most érkezik Pétervárról, s nincs a valószínűségnek minden látszata nélkül. Arról van ugyanis szó, hogy a cár legutóbbi bécsi útjának sikere lett volna és Ausztria-Magyarország és Oroszország között egyezményeszerű megállapodás jött létre a Balkán-félszigetre nézve; és pedig a török statusquo és a be nem avatkozás elvének alapján.

E közt a mostani meg egyezés és az orosz-német volt titkos egyezmény közt az a különbség, hogy ez nem titkos, sőt inkább a német császár közbenjárásával és helyesléssel létesült. A német-orosz volt titkos egyezménynek is az volt ugyanis a célja, hogy Németország oly dolgokért, amik neki — Bismarck szavaiként — Hekuba, tehát a Balkán-félszigeti esetleges bonyodalmak miatt is, ne legyen kénytelen kardot rántani az Ausztria-Magyarországgal fennálló szövetség révén. Németország azonban ezt a célt ugyis elérheti, ha biztosítva van arról, hogy Oroszország és Ausztria Magyarország nem vész össze a Balkán-félsziget miatt, vagyis a Bécsben már állítólag megkötött orosz-osztrák-magyar egyezmény révén is. Így tehát tényleg nincs semmi lehetetlenség a német közbenjárásban.

Igen ám; de ha mi egy ilyenféle egyezmény által biztosítva volnánk az orosz támadás és beavatkozás ellen, mi szükség van akkor a drága hármasszövetségre? Egy ilyen egyezmény tehát — akár létrejött az már, vagy létre fog jönni a jövőben — feltétlenül a hármasszövetség szerte-mállására és új politikai alakulásokra vezetne.

Másfelől is jönnek különben oly hírek, melyek arra mutatnak, mintha a kulisszák mögött készülné valami és a hármasszövetség alapján bomladoznék. Nevezetesen — Olaszországból. A bécsi „Neue Freie Presse” ugyanis — amely pedig értesüléseit jó forrásból szokta venni — igen szenzációs táviratot kapott Rómából, mely

szerint udvari körökben azt beszéltek, hogy Crispi tegnapelőtt a királyhoz ment és az ország politikai helyzetét, a hadsereg elégtelenségét, a köztekintély megrendülését, az általános elzűllést a legsötétebb színekkel ecsetelte és a királynak megjövendölte trónjának elvesztését és a dinasztia bukását, ha csak a király a nemzeti szabadság, függetlenség és nemzeti egység javára nem határozza el magát államcsinyre. Crispi kijelentette, hogy ennek az államcsinynek sikeréért kezeskedhetik.

Eddig a percig nem érkezett erre a kalandos hírre semmiféle hivatalos cáfolat. Azt azonban tudjuk, hogy az öreg Crispi pokoli módra szorítják ellenfelei. Régi bűnököt keresnek elő, szemére vetnek a parlamentben mindenféle ocsmányságot és alig akad ember, aki védelmére kelni merne. Ez az évek óta tartó ádáz üldözés a legkétségbeesettebb lépésekre bírhatja az öreg exminisztert. Rábirhatja esetleg arra is, hogy most ily kalandos terveket forgasson a fejében s ajánljon souverain-jének. Ez volna a Crispi legújabb vedlése, az utolsó vedlés, az alkotmányosság lábba taposásának proklamációja. Crispi republikánusnak startolt, aztán monarchista forradalmár lett. Végre miniszterelnökké tették, nem is egyszer. Mint ilyen, hol kacérkodott a Vatikánnal, hol meg bombákat dobott feleje. Száz alakot öltött, minden vedlése új formát mutatott. Ez a kameleon természete indokolja azt, hogy a világ ne fogadja abszolút kétkedéssel az államcsiny készülő tervét; mert a reakció szele kezd fujdogálni az egész Európában, s Bánffy báró a megmondhatója, hogy ő is valami ilyesfélében törli az ő töretlen fejét.

Nagyon különös egyébiránt, hogy Crispi éppen most emlegeti a nemzeti egységet; hisz ez egészen úgy hangzik, mintha az irridentisták programját fogadta volna el, akik pedig követelik Ausztriától Trentinót és Triestet. Még megérjük egy szép napon, hogy egykori szövetségeseinkkel keveredünk háboruba, mely könnyen okozhatja az egész Európa konflagrációját. A diplomácia különben állig be van gombolkozva s csak a kitörendő háboru esetén tudhatják meg a népek, hogy kik a becsapottak, kiknek a diplomatait tették lóvá. Mert tényleg illik most is a politikai helyzetre,

Alkalmas karácsonyi és ujévi ajándékok

bevásárlása legolcsóbb és legmegbízhatóbban eszközölhető

ENGESZER MIKLÓS

31 év óta fenálló ékszer-, óra-, arany-, ezüst- és china-ezüst-raktárában,

Pécsett, az arany-hajó szálloda átellenében.

hogy borotva élén táncolunk, puskapor szaga a levegő és a megindított kartellek váltását nemsokára az ágyuk dörgése fogja főlvaltani az egész kontinensen.

Hirek.

Pécs, 1896. december hó 10.

Eltévedt nyulak.

Reggel hét óra. A városkapitány épp most lép ki négy méter hosszú ágyából, közben énekelve:

„Mi ver fel súlyos álmimból?” . . .
— Én kérem, jelentőm alásan tekintetes kapitány ur! hangzik a folyosóról.

— Ki az az én?
— Hát! jelentőm alásan én, a Gergác János közrendőr!

— Mit akar?
— Jelentőm alásan, elveszett egy színesznő kisasszony

— Jézus Mária! melyik?
— nak a suszter

— As nem baj ha suszter! Mara!
— számlája és

— Micsoda számlája?
— ki akargya hirdetményözni
— Menjen az anyakönyvvezetőhöz!
— hogy a becsületes megtaláló

— Ki találta meg?
— tiz százalékot kap
— Hé! micsoda vesztégés! Gergác!
— Cum befél!

— Gyűjtsön be már, maga állat!
— Igen is!

Nyilik az ajtó, és Gergác János szabad királyi közrendőr és tapéntat kezelő, sajtákeztüleg átlépi a küszöböt.

— Hát már most beszéljen; röviden, hogy megértem.

— Igen; jelentőm alásan, tekintetes kapitány urnak, hogy tegnap délután a Nemkesdy kisasszony Ó méltósága a nympa

— Marha! nem nympa, hanem naiva!
— Igenis a naiva tekintetessége elvesztette a suszter számláját, — aki ki volt fizetve

— A mely ki volt fizetve; — tökfilkó.
— Igenis.
— Hát aztán?
— Igenis, hát aztán.

— Ne mondja utánam azt, amit én mondok, maga tengeri teve.

Igenis.
— Nem igenis, hanem mondja tovább, mi a baj azzal a suszter számlával?

— Hát jelentem alásan, a méltóságos nejfa krurentáli azt a cédulát. Igenis.
— Jól van, mehet.

Midőn a közrendőr ur maga után betette az ajtót, a rendőrkapitány elmosolyogta magát.

Még ilyet is keresnek, kifizetett számlákat; — hát kinek mi haszna belőle? de már megint kopogtatnak, ki a tatár lehet ez ismét, — szabad!

— Jó reggelt kívánok tekintetes kapitány ur, itt vannak a cipők, ruhák.
— Jól van Márton, mehet.

— De kérem kapitány ur! itt a folyosón, a vakablakon egy szép nyul lóg. —
— Teringettét! aztán kiküldte?

— Ast már nem tudom; — annyit mondhatok, hogy biz az ott lóg!
— Hát jól van Márton, csak vigye a konyhába, hadd készítsék el; majd kitudódik, hogy ki küldte.

— Igen is parancsára kapitány ur!
— Hé várjon! mondja meg a konyhában, hogy déiben nyulaprólék legyen szemlyés gombóccal; érti?

— Igen is, apró gombóc nyulszemlével!
— Jaj Márton! eszem azt az aranyos buta fejét, nem úgy mondtam, hanem nyulaprólékot mondtam szemlyegombóccal! érti?

— Igen is, apró nyulat gombóc-zemlyével.
— Márton!! ezer millió tűzoltó veder csapjon tele vízzel, a maga vízfejébe hát

— Igenis most már értem, nyulaprólékot tűzoltó . . . , nem, szemlyegombóccal.
— No hála Isten!

Parittyá Márton, a kapitány ur testőre, illetve főpucmajestere, katonásan tisztelgett és kisomfordált az ajtón.

A kapitány ur pedig rováncsolta emlékében azon barátait, kiktől származhatott volna az inkriminált nyul.

De ismét előtte áll a nesztelen belépett Márton, ki tisztelegve jelenti:

— Jelentem alásan kapitány ur! a nyulat nem vihetem a konyhába.
— Miért nem?
— Mert már nem lóg a vakablakban.
— Hát hol?

— Jelentem alásan, sehol.

— As irgalmát, akkor ellopták?
— Úgy less alkalmasint!

— Thy! ennek maga az oka Márton; mert a maga buta tereferéje alatt emelték el — — aztán szót se, nehogy megtudják, hogy a város kapitányától loptak el valamit.
— Valamit? kérdi Márton.

— Hát persze, — vagy a nyul az nem valami? ne beszéljen ilyen ostobát.

— Hát'szen ha nincsen meg, akkor nem valami, — akkor semmi! morogta Márton, miközben kiment.

Láthatólag rossz kedvvel végezte be a kapitány ur öltözködését, és mély gondolatokba merülve indult hivatalába.

Alighogy hivatalaszobájába ért, — és íróasztalához ült, — halk, kétszeri egymást követő kopogtatás hallatszott az ajtón.

A rendőrkapitány figyelmesen olvasta a kopogást — és aztán örvendetes arccal kiáltá: szabad!

És belépett Tüdő Ottó detektiv főnök.
— Szervusz Ottó! mit hoztál?
— Igen érdekes dolgokat!
— Ah! hát csak mondd el kérlek!

— Tegnap a heti vásár után, a rendőrség a piacon nyolc darab frissen lőtt gazdátlan nyulat talált; gazdátlan voltuk miatt a rendőrség behozta őket!

— Ah!
— Igen; ma reggel azonban, a nyolc nyulból, csak hat találtatott.
— Ah!

— Igen: a két elinkofált nyulak egyikét azonban a te lakásodra vitték, amit egyik titkos rendőröm megfigyelt; éppen be akart a házba menni, és a tettest a te cselédeid közül való asszony-személyt — letartóztatni, — amidőn a tettes ismét kijött és a nyulat tovább vitte.

Hová vitte?
Vissza vitte a városházára.
— No tessék! hát'szen akkor még is hét nyul van?

— Fenyét van! hisz az a különös, hogy azért csak nincs több hat darabnál!

— Ez furcsa!
— Persze, hogy furcsa!
— Hát hol lehet a hetedik nyul?
— Azt még nem tudom; de biztosítalak, hogy ki fogom nyomozni, és pedig épp úgy, mint a nyulak gazdáját kinyomoztam.

— Hát hol?
— Hát hol?
— Hát hol?
— Hát hol?

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Tévesztett utak.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Nagyon zord idő volt. Nagy pelyhekben esett a hó, az égbolt komor fellegekbe burkolva, kietlenül borult a levéltelen, lombtalan erdő fái fölé.

A nyáron oly gazdag lombzat most szépségétől meg volt fosztva. A távoli hegyek és völgyek öröknek látszó viruló színe eltűnt; a tekervényes utakat nedves homok fedte sárgás levelekkel vegyülve. A magas fák koronái kopáran nyultak fel a szürke ég felé. Sem hold, sem csillagok nem fényesítik az est sötétségét; a szél komoran zörgető az erdő szélén épült kastély ablakainak üvegét, mintha bebocsáttatást kérne az illatos meleg oázisba, hol fény, kellemes meleg levegő környezé a társaságot.

A kastély s a körüle elterülő óriás birtok a Fátroy fivérek tulajdona, ősi birtoka.

Fényes tácsaság ül együtt a kastélyban a nagy teremhez szögellő téli kertben, mely egyike volt a diszes épület legszebb helyeinek. Közepét ezüstös sugáru szökőkút foglalta el. Négy szegletét magasra felhalmozott virágok díszítik; pálmák, cyprusok és álókák

árnyékában törökös aranynyal beszótt szövetű pamlagok állottak, melyekre most a társaság leült és teázni kezdett.

Fátroy Jenő a vendég Herendy Margit mellett ült az asztalnál, míg Béla Herendy-nével sétálva szünet nélkül az mulattatá, de Margit észrevette, hogy Béla szemei olykor felkeresik őt, s hosszasan pihennek rajta; ennek viszonzásában Jenő folytonos társalgása zavará, ki hevesebben udvarolt neki, mint valaha.

Margit bájoló szépség volt, különösen ezen az estén.

Fehér csipkeruhája művészien tüntető ki gyönyörű természetét; pompás gesztenyeszínű haja illatos fonatokban környezé nemesszabásu fejét, apró gyűrűkbe hullva homlokára.

Keblén illatos rózsák virultak, Jenő ajándéka a gazdag üvegházból, fölében nagy gyémánt boutonok tündökölték. Herendyné kellemesen volt meglepve, midőn leánya a teremben megjelent. A kastélyban léte óta még egyszer sem öltözött fel ily szépen; mindenki azt gondolta, Jenő kedvéért tette. ki ma jelent meg először betegsége óta a társaságban.

Tíz óra után a kastély tornyában az óra Ez volt a kijelölt idő. Margit szó nélkül tűnt el a társaságból Jenő nagy bosszúságára, ki a nagy, tágas iveztű ablakok egyikéhez

állt s gondolkodva nézett ki a feneketlen sötétségbe.

Margit távozta óta hosszabb idő mult el, midőn könnyű léptek zaja hallatszott a nagy tereméből s két ifjú leány alak jelent meg az ajtót borító zöld növények és virágok között a küszöbön.

Mindnyájan arra néztek.

Szirmay Bella volt, a Fátroy fivérek egykori nevelőjének leánya, ki kegyelemből a kastélyban örökös kenyeret kapott, Margit által vezetve jött, s a társaságnak be lett mutatva.

Szirmay Bella Fátroy Jenő menyasszonya volt, kivel azonban a hozományvadász fiatal ember mátkaságát felbontotta, s Herendy Margit kezét iparkodott megnyerni.

Midőn észrevette a jövevényt, beteges halványságát feltűnő sápadtság váltá fel. Mintha rémet látott volna közeledni, úgy húzódott tőle hátra. Béla ellenben elhagyva helyét, hozzálépett. Üdvözölte őt, sem zavart, sem örömet nem mutatott s bár Margit, ki teljes szívvel vonzódott hozzá, nem vette le róla szemeit, semmi változást nem vehetett rajta észre.

Kikértem atyjától, — mondá Margit társnőjére mutatva, kinek bájos arca lángolt az izgatottságtól és talán félelemtől azok közé jutni, kik most már idegenek lettek reá nézve és szívben elfordultak tőle.

— Bravó! hát hol van, és kicsoda az az ember?

— Paraszt ember, és lecsukattam.

— Miért csukattad le?

— A dolog a saját vallomása szerint a következő: az a parasztember nazarenus vallású, a vadat találta az erdőn szőlén; le volt takarva száraz levelekkel. Hát aztán mint talált jósságot, Isten által küldött ajándéknak vette, és elhozta városunkba. El akarta adni. De hát sok volt a vad, és miután ő nem kínálta szapora dicsérettel — hát nem is akadt vevője. Mikor már dél felé járt az idő, — amint rakogatni akarta, — vissza a kosárba, hát az egyik nyul sebéből olyan ólom darab esett ki, melyet a nazarenus megismert.

— Megismert? hogy értsem ezt?

— Hát az az ólom darab hamis koronából való darab volt; és aztán megismerte, hogy az a sógora gyarából való; — így aztán ott hagyta a nyulakat, — mert lopni nem szabad, mondta a nazarenus a kihallgatásánál.

Nagyszerű! hát hamis pénzt gyártani szabad.

— Ugy látszik, hogy ezt nem tekintette oly nagy bűnnek.

— Gratulálok! nagyszerű fogást csináltál, de a hetedik és nyolcadik nyul?

— Majd utána járok a dolognak, azt hiszem délig lesz eredmény! Addig is szervusz.

— Servusz Ottó!

Délig meg is volt az eredmény. Mind a két nyulat egy asszony emelte el, kinek a városházán volt valami dolga, — és a folyosón fekvő nyolc darab nyulból kettőt fel emelt és elemelt: a kapitány lakásán, illetve ugyanazon házban is volt dolga, — és addig felakasztotta a megmaradt másik nyulat a folyosón — az egyiket — már utközben el adta. Midőn a városházára visszament, újból valami ügyes-bajos dolgával — a városház udvarán eladta a megmaradt nyulat, — és aztán zavartalanul hazament. Mert a titkos rendőr csak olyan asszonyt várt, akinek kezében nyul volt.

Olyan asszony pedig nem jött ki többé a városházából.

A kifizetett suszter számla megkerült; — de a két nazareus nyul, az nem került meg.

Tihanyi

— Ezt nem jól tette! — mondá Jenő kitérve.

— Margit meglepetve pillantott reá. Ilyen udvariattannak még sem képzelte az ifjabb Fátroyt.

Béla eimélyeledt a leány szemlélésébe, a mint az kipirult arccal, szendélytől lángoló szemekkel ült helyén, s koronként egy tet-szelgő pillantást vetett reá.

Majd társalgásba ereszkedtek, mely alatt Margit tisztában lett azzal, a mit tudni akart. Béla, a nélkül, hogy megnevezte volna, Belláról beszélt. Fájó szívvvel vette észre annak zavarát, izgatottságát. Most már tudta, hogy Szirmay leánya az ő vetélytársnője. Ő bírja azt a szívet, a miért Herendy Margit életét adta volna.

Jenő egész este nem juthatott többé Margithoz, ki majdnem kerülni látszott őt, s az egész időt Bellával s az idősb Fátroyval tölté, kit ugyesen vont bele közös társalgásukba, hogy jobban megfigyelhesse.

Jenő észrevevén, hogy Margit szándékosan kerüli a vele való érintkezést, boszusan jó éjszakát mondva, elhagyta a társaságot. A többiek meglepetve néztek utána.

— Nekem is mennem kell! — mondá helyéről felugorva Béla, kit nagyon me-zavart Jenő bánásmódja és egész estén át ta-nusított viselete.

— Haza kísérem, — ajánkozott Béla.

Naptrend 1896. december 11-én.

Naptár: péntek, dec. 11. — Róm. kath: Dámás. — Prot.: Damás. — Görög-kel.: (nov. 29.) Aaramon. — Zsidó: Tóbeth 6. — Nap két 7 óra 24 percek; nyugszik 8 óra 52 percek. — Hold két délelőtt 11 óra 37 percek; nyugszik éjjel 11 óra 28 percek.

Időjárás: hőmérséklet 3.5 Celsius fok meleg; légnymás 752. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: boros, enyhe idő és helyenkint csapadék várható.

Színház: „Szép Heléna.“

— (Kilépő bizottsági tagok.)

Pécs város közigazgatási bizottsági tagjai sorából a f. év végével törvény szerint kilépnek: **Krasznay Mihály**, **Krausz Simon**, **Kiss József** és **Szuly János**; ennél fogva ugy ez a négy bizottsági hely, valamint az év folyamán elhalálosott néhai **Blauhorn Antal** helye is a legközelebbi városi közgyűlésen választás útján tölthetik be. A törvény értelmében a kilépett bizottsági tagok újra megválaszthatók.

— (A népkonyha megnyílik.)

A pécsi jótékony nőegylet népkonyháját f. hó 14-én (hétfőn) nyitja meg a **Mathessapüületben**. A népkonyhába szóló utalványokat **Reeh György** rendőrkapitány, a nőegylet titkára, állítja ki a jelentkező szegények részére.

— (Megyei állandó választmányi ülés.) A vármegyei állandó választmány a vármegyei közgyűlési nagytermében folyó hó 19-én délelőtt 10 órakor **Kardos Kálmán** főispán elnöklété alatt ülést tart.

— (A ciszterci-rend névtára.)

Vettük a zirci, pilisi, pásztói és szentgott-hárdi egyesült apátságokba kebelezett ciszterci kiváltságos rend személyzetének az 1895-97. tanévre szóló névtárát. Vajda Ödön apát kormányzata alatt a rend Magyarországon ezidő szerint 136 tagból áll, kik közül 2 aranymisés áldozó pap, 3 királyi kintüntetésben részesült, 1 főigazgató, 1 egyetemi magántanár, 4 hittudományi tanár, 57 gimnáziumi tanár, 15 lelkipásztor, 16 rendi

A leánya gyorsan bucsut vett a társaságtól s Béla kikísérte őt.

Midőn a téli kertből kilépve, áthaladtak a nagy, fényes világítású termen s az előszobába vezető ajtónál voltak, Béla nem bír tovább uralkodni magán, megragadta társa kezét s zokogva borult arra.

— Bella, az Istenért, mi baja?!

— Ma utolszor vagyok itt!! — mondá zokogva a leány. — Oh ha tudná, mily fáj dalom az a gondolat nekem, ki oly sok boldog napot tölthettem e helyen! — Szomorú pillantással tekintett körül, mintha bucsut akarna venni az ismert tárgytól, azután gyorsan a kilincse tette a kezét.

— Miért utolszor?

— Mert nem kívánok többé ide jönni, hol minden megváltozott s hol idegen lettem.

— Bella!

A leány egy pillanatra megremegett a bensőségteljes hangra, mely egykor oly gyakran ejté ily ki nevé. Azután kezével bucsut intve, kifutott.

Béla visszatért a társasághoz s Béla neve ez este nem fordult többé elő, bár minden tagja gondolatban vele foglalkozott még azután is, midőn egymásnak jó éjszakát mondva, ki-ki lakosztályába vonult.

A következő napon Jenő Margittól kérdteté, hogy milyen órában beszélhetne vele a délelőtti folyamán.

Margit majdnem eltalálta, mit akar

hivatalnok, 2 kiérdemesült rendtag; a rend egri főgimnáziumában a folyó tanévre beiratkozott 429 tanuló, a székesfehérvári főgimnáziumban 342, a pécsi főgimnáziumban 395 tanuló, a bajai főgimnáziumban 279 tanuló. A rendi kormánytanács tagjai Pécsről **Incédy Dénes** házfőnök és főgimnáziumi igazgató és **Légar Hugó** tanár.

— (Katonai felülvizsgálat.) Tegnap katonai felülvizsgálat volt a vármegye-hásán a rendes polgári és katonai kiküldöttekből álló bizottság előtt. A felülvizsgálaton megjelent összesen 25 hadköteles, a kiknek nagy részét különböző okokból — újabb felülvizsgálatra utasították.

— (Felülfizetések.) A pécsi polgári kerékpáros-egylet f. hó 5-diki mulatságán felülfizettek: **Valla Ferenc** 4 frtot, **Taiss József** 4 frtot, **Dollinger András** 3 frtot, **Herzenberger József** 3 frtot, **Rech György**, **Hammer Ferenc**, **S. F.**, **Horváth György**, **Vessely N. Aufricht R.** 1—1 frtot **Fürst Lipót** 50 krt **Ptacek N.** 20 krt **Póth Gábor** 20 krt **Schlauch N.** 30 krt. Összesen 20 frt 20 kr. Fogadják a szives adakozók ez uton az egy-let köszönetét.

— (Ügyvédfelvétel.) A pécsi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy dr. **Tamaszkó Lajos** ügyvédet, ki Pécsen végeste joggyakorlatát, **Tolna-Tamási székhely** lyel tagjai lajstromába folytatólag felvette.

— (Rekruták öröme.) Ma nagy örömük volt a rekrutáknak. Ma volt ugyanis az utolsó nap, melyen még „adjusztáltak“ őket s holnap már mind kész katonákként büszkélkedhetnek. Vége a kiképzési gyakorlatoknak, melyeket most kivételesen december 10-ig kihúztak, pedig máskor novemberben be szokták fejezni. De hát akadály volt közben; a választások, mikor a rekruták kiképzése szünetelt, mivel a katonaság a szavazó polgárok mellé kellett a „választási szabadság“ biztosítása végett. Ezért terjedt be december hónapba a rekruták kiképzése. De mert minden véget ér: ez is véget ért ma a rekruták nagy öröme.

Jenő; de nem utasította vissza kérelmét s tudatta vele, hogy tizenkét órakor a nagy teremben vár reá.

Jenő pontosan megjelent a kitérőt időben.

Margitot már ott találta.

— Értésemre jutott, hogy ma este elutaznak, — mondá Jenő majd elnyelve szemével a gyönyörű alakot, — és természetesen találja, nemde, hogy négy szem közt kívántam bucsut venni, annál is inkább, mert kérdezni akarok öntől valamit.

— Ha lehet, felelni fogok.

— Mily hidegen mondja ezt. Lehetetlen, hogy ki ne találta volna kérdésemet és azt, hogy mennyire szeretem.

Margit arcát láng borítá, aig bírta megtartani nyugodtságát.

— És Bella? — kérdé hidegen. — Ugy tudom, ő menyasszonya önnek.

Ha Jenőt hideg vízzel öntik le, jobban össze nem rázkodott volna, mint e nem várt feleletre.

— Béla beszélt önnek erről? — kérdé haraggal.

— Nem. Szirmay kisasszonytól tudom, hogy nejjévé akarta tenni, s ugyanast mondá neki kevés idő előtt, a mit most nekem.

— Akkor még nem láttam önt!

— Ez kevés biztosíték a jövőre azoknak Jenő, a kiket ön szeretni vél; — mondá mosolyogva Margit. — A legújabb elfelejteti

— **(En év utolsó thea-usszon-
nája.)** A jótékony nőegylet jövő vasárnap tartandó thea-usszonnája utolsó lesz ez évben. Mint tegnapi számunkban irtuk is, es az ussonna is igen érdekesnek ígérkezik; lesz rajta szavalat, ének és zeneeladás, azonki vül a karácsonyi vásár és tombola fogja a közönséget aszrakostatni. Minthogy ez ussonna jóvedelme a nőegylet karácsonyfájára fordítatik ezért különösen ajánljuk azt — már csak a jótékony cél érdekében is — közönségünk pártfogásába. A nőegylet a jövő évben január 10 én, az új esztendő második vasárnapján, tartja első thea uszonnáját.

— **(Családi dráma.)** Miskéri Mihály szegsárdi vagyonos gazda örökös békétlenségben élt a feleségével, mert a gazda nap-nap után a kocsmában iddógált, míg a többi gasdák dolgoztak. Hétfőn reggel is részegen jött haza a kocsmából, a miért az asszony szemrehányásokat tett, sőt azzal is fenyegette, hogy elhagyja, vagy elemésztí magát, ha meg nem javul és nem lát a gasdaság után, mely az ő korhelykedése miatt úgy is dobra kerül. Eleinte csak hallgatta Miskéri a feddő szavakat, de végre oly dühbe jött, hogy az asztalról felkapott egy nagy kést, s azt felesége mellébe dőfte. A szegény asszony ott maradt vérben a szoba padlóján. A gyilkos férj megijedt és gyorsan eltávozott a háztól. Az átellenben levő boltba ment, hol 1 liter pálinkát és 10 csomag gyufát vásárolt, azután kiment a szőlőjébe, hol a présházban megitta a pálinkába feloldott gyufát. Este halva találták meg őt is.

— **(Vármegyei vasuti szabadjegyek.)** Mint értesültünk, a kereskedelmi miniszterium új fajta vasuti szabadjegyek kiadását határozta el, melyek csak egy-egy megye vasutvonalaira érvényesek. Ezek a „vármegyei szabadjegyek“ nevezetesen olyan közigazgatási tisztviselők részére lesznek

— Kigunyolja szerelmemet?
— Nem, de nem akarom ámitani.
— Nem viszonzza érzelmeimet?
— Hiába mondanám, hogy keveset ismerem, hogy még időm sem volt megkérdesni szívemet. Hasztalan adnék reményt ahhoz, a mi soha sem fog teljesülni! . . . En őnt nem szeretem s nem is fogom szeretni soha! . . . soha! . . .

— Bélát választja? — kiáltá helyéből felugorva s elhalaványodva Jenő.

Margit arcán fájdalmas mosoly vonult át e kérdésre,

— Nem! — mondá szomoruan. — Eről soha sem volt szó közöttünk.

— De ha ő állna itt helyettem s ő kérné kezét és szerelmét, mit válaszolna?

— Mit érdekli ez őnt? Miért beszélünk lehetetlen dolgokról?

— Értem, tehát ő n is szereti? . . . Mindig és mindenütt Béla áll utamban! . . .

Elkeszűdött ez már gyermekkorunkban s folytatódik az egész életen keresztül . . .

— En is? Hát ki még?

— Erre nem tartozom felelni! — viszonssá majdnem durván Jenő. — Azt hiszem, azért vezetted be az este Szirmay leányát, hogy meggyőződjek arról, a mit csak sejtett,

Margit megsimítá homlokát. Leirhatatlan kint érzett szívében. Azután elhagyta helyét, szobájába rohant és podgyászolni parancsolt.
Fügler Desső.

hasznosak, a kiknek hivatalos utazásai csak a saját megyéjükbeli községekre terjednek ki. A jegyek ára évi 30 forint lesz, azonban a miniszterium még nem döntötte el, hogy csupán tisztviselők, vagy magánosok is kaphatnak-e ilyen jegyeket. Az egyes miniszteriumokban most állítják egybe azoknak a tisztviselőknek névsorát, a kik részére hivatalból fognak ilyen szabadjegyeket szerezni.

— **(Megszorult hajók.)** Baar és Mohács közt a Dunán 12 hajó a csekély víz állás folytán fennakadt, honnan a legnagyobb erőfeszítéssel sem tudtak még megszabadulni. A gabonát az utolsó szemig kihordták, hogy a rendelkezésükre álló csekély eszközökkel innen kijutva, telelőjőkre mehessenek. Az egyik gőzöst már zátony vette körül.

— **(Állatjárványok.)** A legújabb statisztikai kimutatás szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő: ragadós száj- és körömfájás 8 községben 108 udvarban lépett fel; hólyagos kiütés 1 községben, 2 udvarban, rühkór 1 községben, 3 udvarban, sertésorbánc 3 községben 12 udvarban konstatáltatott, sertésvész pedig 25 községben uralkodik. Somogyvármegyében a ragadós száj és körömfájás 4 községben 33 udvarban, rühkór 1 községben 2 udvarban lépett fel, sertésvész pedig 21 községben uralkodik. Tolnamegyében a következő állatjárványok konstatáltattak: veszettség 1 községben 1 udvarban, takonykór 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 20 községben 319 udvarban, sertésorbánc 6 községben 137 udvarban és sertésvész 28 községben. Végül megemlítjük, hogy a Hátság községe sertésállományában uralkodott sertésvész megszűnt s így a község határa a zár alól alispáni rendelettel feloldatott.

— **(Új „vergonia“.)** Bocsnátot kérünk, amiért a népiesebb elnevezéssel illetük a karcsu, de erős virszinia szívart. Lemer mindenki, de különösen minden jónelvelésű bakagyerek, a ki a világért sem mulasztaná el, hogy vasárnaponként egy karcsu vergóniát ne dugjon a szájába és egy másikat tartalékba a waffenrock gombjai között a kabát alá ne dugjon. Nos hát ezeknek a hadfiaknak nagy öröme lesz az, hogy a jövő évben egy újabb vergonia-fajt bocsátanak a forgalomba. Hir szerint valamivel könnyebb dohányból készül, mint a mostani virszinia és ez bajosan lesz inyére a bakaknak, de a gyöngébb dohányosoknak bizonyára tetszeni fog, másrészt azonban a katonáknak is teljes meglepedését fogja kinyerni az új szivar, a „brazíliai virszinia“ ára, mely nem tíz, nem nyolc, nem öt, hanem csak négy krajcár lesz. Szegény embernek még ez is sok, az bizonyos, de hát, aki takarékos, az egy egész vasárnapon el tud mulatni egyetlenegy szál vergóniával. Az új szivar nem jelenti a régié halálát. Az is megmarad és akinek kedve tartja, változtatva szívhatja a gyöngébbet és az erősebbet.

— **(Mikor kezdődik a 20 ik század?)** A francia Academia de Sciences eldöntötte most ezt a régen vitatott kérdést. Legalább Franciaországra nézve eldöntötte. Egy kiváló tudós ugyanis kérdést intézett a 20-ik század kezdetére vonatkozólag az akadémiához, mely sietett megadni rá a feleletet. A francia akadémia szerint a 20-ik század 1901 január 1-ével kezdődik. A kérdészködő tudós hivatkozott XIV. Lajosra Goethére és Hugó Viktorra, a kik azt állí-

tották, hogy a 20-ik század 1900 január 1-ével veszi kezdetét. Az akademikusok azonban abban a véleményben voltak, hogy a mi időszámításunk 1-gyel kezdődve, nullás év nem lehet egy század kezdete. A 0 csupán az évtizedeket jelzi, és az elmúlt évekhez tartozik, kezdetet tehát nem jelezhet. Ilyenformán a 20 ik század 1901 január 1-ével fog kezdődni.

— **(Betörés pálinkáért.)** Özvegy Stanyafler Károlyné, Makár-utca 40. szám alatti boltja ajtaját tegnap este felfeszítették s a boltba behatolván, onnan két üveg pálinkát elloptak. A betörők minden mást érintetlenül hagytak s úgy látszik, csakis azért törtek be a boltba, hogy egy kis szivertőst vegyenek magukhoz. A káros jelentést tett még az éjjel Kovács Antal ügyeletes randórbiztosnak, a ki a nyomozást azonnal elrendelte és sikerült is a tetteseket csakhamar kézrekeríteni. S valóban szomorú világot vet a mai nevelési rendszerre, hogy a betörők — valami négyen — mind fiatal, suhanc gyerekek, alig öregebbek 12—13 évnél, a kik annyira megrögzött, rossz szándékuak már most is, hogy ilyen vakmerő tetteket vetemednek csak azért, hogy pálinkát ihassanak. Pálinka és gyerekek?! Betörés és gyerekek?! S betörés egy kis pálinkáért: hogy fér ez össze?! Az elfogott betörők egyelőre a rendőrség börtönében ülnek, honnan átkisérlik őket az ügyészséghez. Minden esetre kívánatos, hogy egy időre ki se kerüljenek a négy fal közül!

— **(A speditőrös ló tragédiája.)** Délceg paripa volt valaha régen — Hintó előtt járt bizonynyal, kérem — De aztán rájött gyenge öregség — Bárha nem is volt olyan öreg még — Hogy ne birt volna hám között járni — S kevés abrakért jól megszolgálni — És lova lett egy szállító cégnek — Vontatott órjas terheket s végleg — Felelte régen mult ifjúságát — Hiszen itt mind csak öregnek látták — És az öregség annyira vitte — Mennyire talán maga se hitte — Mert tegnap este remegés szállt rá — És a kocsisa ezt miért banná — Nógatta bizony erősen mégis — Egyszerre a ló elvágta végig — A piactéren elaggott testét — S mikor a baját végre kilesték — Akkor látták, hogy az egyik lába — Odavan, eltört, de igazába' — Mit volt mit tenni, nagy nehézséggel — Kocsira rakták és úgy vitték el — Ő se kerül már többé a hamba — Speditőrös ló tragédiája — Meginditná tán Zolát is, kérem — De nálunk az sincs, ki embert védjen — Védőre hát az állat hogy lelne — Idea még az állatok védelme — Pedig okunk hejh, sok volna rája — Ilyen a sok közt: speditőrös ló tragédiája.

— **(Megijedt tolvaj.)** Ma reggel Presz Katalin, németüröghi lakosnő, bejött Pécsre és egy vendégfogadóba tért be reggelire, mielőtt a piacra vitte volna négy darab pulykáját, melyeket el akart adni. A pulykákat — meg volt a lábuk alaposan kötözve — kint az udvaron letette s annál kevésbé félt, hogy ellopják őket, mert hiszen az udvaron több vidéki kocsi állott s emberek jöttek-mentek folytonosan. Mikor megreggelizett, el akart indulni a piacra. A hogy kiment a pulykáiért, meglepetve látta, hogy egy pulyka hiányzik s hiába kereste min-

denütt, nem találta sehol. Végre is lármát ütött, hogy a pulykáját ellopták és szaladt a rendőrségre. Ott bejelentette a lopást és aztán visszatért a fogadóba, hogy három pulykájával legalább el ne kessék a piacról. Mily nagy volt azonban az öröme, mikor ott látta a negyedik pulykáját is, a melyet elloptak, de a mely ilyen egyszerre megkerült. A dolog nyitja pedig az volt, hogy egy vidéki atyafi dugta a pulykát a kocsijába, azzal a szándékkal, hogy hazaviszi; de mikor halotta, hogy az asszony rendőrökért siet, megijedt és egy őrizetlen pillanatban visszalopta az ellopott pulykát a többi közé.

— **(Gyilkos lovak.)** Ma egy mezőszél-utcai házban egész váratlanul disznótort ültek; friss kalbászt és hurkát vacsorálnak, pedig a hizó, mely ott ténfergett az udvarban, még csak Vizkereszt tájára volt kisse melve a bellérkés alá. A váratlan disznótornak az előzménye egy valóságos gyilkosság; gyilkosság, mely csak abban különbözik egyéb szenzációs gyilkosságoktól, hogy a tettesek benne — lovak és az áldozat a tegnap még az udvarban ténfergő hizó. Ugy történt ugyanis a dolog, hogy fát szállítottak az udvarba, hol a falrakás közben, mikor a fa már garmadában állott, a lovak valami miatt megbokrosodtak és ki akartak rohanni az udvarból. Nekimentek a lerakott fának, melyhez úgy találták oda vágni a kocsit, hogy a farakás ledől és maga alá temette a háta megett pihenő hizót. Mire a megvadult lovakat meg tudták fékezni és a leszakadt

farakást az eltemetett disznóról elhányták, az arra már a végét járta, úgy, hogy kés is alig kellett neki. A házigazda különben be is jelentette az esetet a rendőrségnek s kárpótlást követelt a gyilkos lovak gazdájától. A mit azonban nem kapott meg, mert hiszen a pórujjárt sertés azért nem vezett kárba.

— **(El Amerikába.)** Ez alatt a cím alatt adtunk hirt lapunk tegnapi számában Jilly Alajos pécsi ügyvédnek Amerikába vándorlásáról s ugyanest a hirt tárgyalva a „Pécsi Napló“ mai számában azt állítja, hogy Jilly kivándorlásának az volt az oka, mert a Höffler-cég bepanaszolta a törvényszéknél pénzvisszatartás miatt s ebben az ügyben marasztaló határozat hozatván, nem akarta bevárni, hogy az ügyvédi kamara elvegye a diplomáját, a miért is már Budapestről beküldte a pécsi ügyvédi kamarához lemondási kérvényét. Hogy mi volt Jilly távozásának valódi oka, azt itt fessegetni nem akarjuk, de annyi tény, hogy Jillynek törlés iránti kérvénye mindez ideig nem érkezett be az ügyvédi kamarához.

— **(Művészcsalád Pécsen.)** A kis Jászay Mari utónévvel megtisztelt 6 éves Podhorszky Toncsika járt tegnap Pécsen, hogy szavalatával és énekével gyönyörködtesse a hallgatókat, ámde a család, mely az ily előadások jövedelméből tengeti életét, nem költhetett falragaszokra és így bizony üres ház előtt kellett magát produkálnia. Határozott tehetség rejlik benne, és ha akadna macenás, ki taníttatná, idővel

művésznővé válhat. A kis gyermek oly természetességgel és mégis oly művészettel szaval balladákat, drámai réssleteket, majd vig költeményeket, songorakisórt mellett oly elbájolóan énekel és masskirozza a színésznőt, hogy valóban magával ragadja a hallgatót. Nővére, a 13 éves Ida, a pauszákat songorajátékával töltötte be, róla már nem mondhatjuk azt, mit kis nővéréről, korát tekintve ő is elég szépen játszik, de valami nagy talentumot nem árul el. A kis Jászay ma és holnap az iskolákban fog előadást tartani, és felhívjuk erre már most a közönség figyelmét.

— **(Az aranyzinor.)** A honvédszenekarok karmestereit attól a pillanattól kezdve, hogy az egyenruhájukat először felöltötték, egy gondolat bántotta. Az a gondolat, hogy az ő attilájukon nem arany a zsinór, hanem csak ezüst. Valamennyien úgy érezték magukat, mintha veteránok volnának. Fogták tehát magukat és tisztelegtek Fejérváry báró honvédelmi miniszternél, előadván neki, hogy ők az ezüst zsinór helyett aranyzinórt szeretnének, mert hiszen a honvédtiszti attilán aranyos a zsinór és végre a karmester is a hadnagyi rangfokozatban van. Előadták, mennyire disztelen az ezüstzinór és milyen rosszul fog festeni télen, a ragyogó báltermekben. A miniszter megígérte nekik az aranyzinórt, de az mindig nem érkezett meg. Most a küszöbön álló báli szeszon előtt az aranyzinór ügye újra aktuális lett és a karmesterek aggódva lesik mindennap, mi-

— Igen; a kocsison kívül csak egy livrés inas kíséerte. A főnökasszonyom úgy mondta, hogy gazdag grófné.

— Mit szól majd az asszonyság, ha megtudja, hogy előkelő vevőjének levágták a fejét, ha csakugyan úgy volna, mert őszintén szólván, még mindig azt hiszem, hogy tévedett.

— Bár tévedtem volna, de nem hinném. Máris remegek attól a gondolattól, hogy összetalálkozom a boldogtalan asszony gyilkosaival.

— Ezt természetesnek találom s nem is szeretném, ha egyedül menne be a házba. Az én társaságomban ugy-e nem félne?

Auguszte hallgatott s a fiatalember nem faggatta tovább.

— A Berton utca sarkára érkeztek. Keskeny, síkatorszerű erre az ut, a kövezetek között fű zöldel ki. Kevés a ház ezen a részen, mert a kertek vasrácsozata roppant sok tért foglal el. Azelőtt Passy község volt itt, de az egyre terjeszkedő óriási város magához ölelte ezt a falucskát is, melyből most egy darab külvárost csináltak.

Mint a szabad természetnek határozott ellensége, Dangelas nem ismerte Párisnak ezt a részét. Olaszországba gyalog vándorolt el, de sohasem jutott eszébe, hogy a főváros környékét megnézzse. Passyt csak most fedezte fel, akár mint az idősebb Dumas egy alkalommal a közléptengert.

A leány vonakodott tovább menni.

— Talán legjobb volna, ha magam mennék el — mondta nevetve a fiatal festő. Nem hasonlítok ugyan

— Igen, de pénzt is kellene kapnom.

— Azt hiszem, hogy ki fogják fizetni, mert úgy gondolom, hogy férjes nő volt.

— Nem merek odamenni. Háttha maga az ura ölte meg?

— Ez egy okkal több volna, hogy kifizesse. Ha átadja asszonyának a pénzt és hallgat, jól van minden.

— Igaz, de félek odamenni, ahol ilyen rémes gyilkosság történt.

— Eljön velem?

Ezek a váratlan szavak zavarba hozták a leányt. Dangelas olyan józanul viselte magát, hogy bizalmat érzett iránta és a merészen felajánlott kíséretet elfogadta.

Ha Dangelas vén, vagy rut lett volna, akkor a leány nem habozott volna annyi ideig.

— Köszönöm uram — felelte — nincs kifogásom a kísérete ellen, hanem azt gondolom, hogy nem követtem a tanácsát. Ha csakugyan meggyilkolták ezt a hölgyet, akkor nincs jogom hallgatni s ha tehetem, nyomra is vezetem az igazságsszolgáltatást.

— Hogyan volna a kötelessége! — kiáltotta a fiatalember. — Én az ön helyében hallgatnék, mint a csuka. Fogadja meg a tanácsom, ne szóljon egy szót sem. El is mulasztottam megmondani a nevemet. Jean Dangelas vagyok, festőművész. Szabad vagyok, mint a madár. Ezen réssletek után talán nem tartja felesleges kíváncsiságnak, ha . . .

— Megmondom a nevem. Auguszte Derniernek hívják; masamódleány vagyok. Nincs senkim az öregatyámon kívül, aki kiszolgált tengerész.

kor érkesik meg Bécsből a válasz és mi lesz a válaszbán? Arany vagy ezüst?

— **(Magyarosodjunk.)** A központi névmagyarosítási társaság figyelembe ajánlja a névmagyarosításért folyamodó közszolgálatban álló egyéneknek, hogy bár illetőségi bizonyítványt a kérvényhez csatolniok nem kell, helyesen cselekszenek, ha kinevezési okmányt, vagy a főnöknek a tényleges szolgálatot igazoló nyilatkozatát mellékelik, mert ez az eljárást jóval gyorsabbá teszi. Tanítókra is áll es. Az anyakönyvvezetők saját érdekekben cselekszenek, ha névmagyarosítási ügyekben kiadandó anyakönyvi kivonatoknál különösen ügyelnek arra, hogy azokon az anyakönyvi kötet-, lap és sorszám fel legyen tüntetve.

— **(Elveszett száz forint.)** Tegnap este egy ügynök jelentést tett a rendőrségnél, hogy elvesztett 100 forintot. Nem tudja, merre; nem tudja, hol; csak azt tudja, hogy elvesztette. A mi elég szomorú. A rendőrség megtette az intézkedést, hogy az elveszett száznyomára jöjjenek s a becsületes megtalálót pedig felhívja, hogy az elveszett pénzt adja át a rendőrségnek.

— **(Lopott, mert fázott.)** Tegnap este egyik szigeti országúti kereskedésből egy vén anyóka egy kötényre való fát lopott el. A fa ki volt téve a boltajtóba, jeléül, hogy ott vágott fát lehet kapni s ezt szedte fel a kötényébe, és emelte el az öreg asszony. De rajtacsípték és bevitték a rendőrségre, ahol azt vallotta, hogy azért lopott, mert fázott. Azonban rendőrségünk ismeri

még a nyárról az öregot, aki akkor is lopott, pedig akkor nem volt hideg. A kóterba tették tehát, hogy egyelőre megakadályozzák a további lopások elkövetésében.

— **(Meg akarta gyalulni az asztalost.)** Az este 11 óra tájban egyik siklósi-utcai kocsmában egy vidéki ember összeveszett K i s z e k Ambrus asztalosságával s azzal minden áron verekedést akart kezdeni. Kezdetben csak gorombaságokat dobált a békésen iddogáló legény felé, később minden áron birokra akart vele menni s végre kirántotta a bicskáját s folyton azzal fenyegetőzött:

— Legyalulom a bőröd, tislér!

Szerencsére, a korcsmáros eltalálta, hogy rendőrért kell menni s ettől a rabiátus ember úgy megijedt, hogy elpárolgott a kocsmából, mielőtt meggyalulta volna a legényt.

— **(Magyarország hivatalos címtára.)** Elég szomorú állapot, hogy Magyarországnak mindezeidig még nincs egy tökéletes hivatalos címtára, melyben minden község hiteles elnevezése lenné beiktatva. Sok község van, melyeknek több magyar vagy különnyelvűk is van, mások ujakkal cserélik a régiéket — s az sok zavarra ad alkalmat. Most intézkedett a belügyminiszter, hogy egy hiteles címtár szerkesztessék. Minden község kitöltendő ívet kap, melynek rovataiba bejegyzendő, hogy hívják a községet, ha van, több nyelven, mik a régebbi, vagy csufnevei, (mert ilyen is van) a a népies nevek. Praktikus intézkedés az, hogy

a nevek mellé a kiejtés is leirandó, az idegen s a magyaros kiejtés szerint is. E kitöltött ivékől fogják aztán Magyarország községeinek hivatalos névjegyzékét összeállítani.

Jegygyűrűk Nász és Menyasszonyi ajándékoknak alkalmas tárgyakban óriási szép raktárt mindenféle kül- és belföldi ékszerekben u. m. brillánt fülbevalók, karkötők, gyűrűk, haj-, mell- és nyakékek, továbbá a legfinomabb arany női-órák és láncokban eredeti gyári árak mellett található Schönvald Imre ékszerésznél, Pécsen király- (fő) utca, a Hattyu épületben.

— **Utánzásoktól való óvás.** Maager W. valódi tisztított dorsmájolaja a sokféle utánzások meggátolása céljából jelenleg csak oly háromszögű palackokban hozatik forgalomba, melyeknek külső burkolata egy törvényesen védett zárószalaggal van ellátva, amilyen a lapunkban foglalt hirdetésekben látható. Eme zárószalagok által a palackok most már külsőleg könnyen megkülönböztethetők más háromszögű palackoktól és felismerhetők, mint a valódiak. Ama betegek tehát, akiknek az orvos Maager-féle dorsmájolajat rendelt, utasítsák vissza határozottan, mint utánzatokat, azokat a háromszögű palackokat, melyek nincsenek ellátva e zárószalaggal.

Dangelasnak semmi kedvesem volt, hogy a rémes titok után fürkészessen. Ő egyszerűen csak poétikus kalandnak szerette volna tekinteni az egészet, mert mindig utálta a rendőrséget.

— Nos, kisasszony — szólt rövid szünet után — megdöntölte már a dolgot? Nincs idő habozásra, mert a főnöknő is türelmetlenkedni fog.

— Menjünk hát — mondta Auguszte. — Bizom énben, de ígérje meg, hogy ha elvégeztem a dolgom, nem követ tovább.

— Esküszöm! — szólt komikus pátoszszal a fiatalember, ég felé emelve három ujját.

— Jöjjen, az omnibuszállomás a közelben van.

Nem merte a karját újból felajánlani.

Auguszte hallgatagon ment mellette és a gavallérja sem zavarta meg beszéddel a gondolatait.

Mikorra a propeller-állomáshoz értek, Dangelas az ő pajkos, felületes modorában mulattatni kezdte ismét a leányt, de óvakodott a förtelmes jelenetet előhozni. A kérdéseire nyíltan és elfogulatlanul felelt Auguszte. Elmondta, hogy a múlt héten volt 18 éves — fiatalabbnak látszott — hogy falun nevelkedett s nagy atyjának az a terve, hogy jóra való munkás embernek legyen a felesége. Minden este elment érte az üzletbe s elkísérte a Port Mahonon-utcában levő lakásukra.

Dangelas minden egyes apró részletet jól az emlékezetébe véste, miután arra gondolt, hogy a közel jövőben haszna lehet belőle. Hirtelen észrevette, hogy egy ur feltűnően figyel rájuk.

A propeller karfájára támaszkodva, látszólag a

hullámok játékát nézte, de azért a fiatal pár egy mozdulata sem kerülte el figyelmét.

Azt biztosan tudta a fiatalember, hogy nem velük szállt be, különben észrevette volna. Nem tudta ugyan, mi célja van a kíváncsiságának, de óvatosságból halkította a beszédjét.

Auguszte mosolyogva hallgatta s meglátszott egész lényén, hogy nincs ellenére a fiatalemberrel való találkozás. A fecsegés közben lassanként egészen meg is feledkezett a halottról.

Az idő sebes szárnyakkal repült előttük, észre se vették, már a Jena hid fejénél voltak, ahol a hajóállomás volt.

A szomszédjuk, akinek a gyanus kíváncsisága már feltűnt nekik, velük együtt kiszállott.

Dangelas mindenekelőtt arról akart megbizonyosodni, hogy mennyit engedhet meg magának a kis Auguszte-al szemben. A lépcsőfokon mindjárt meg is kérdezte tőle, hogy meddig kísérheti el, de nem kapott választ.

— Még sohasem jártam erre s azt se tudom, merre van a Berton utca — mondta kitérően a leány.

— Ott van, ni — magyarázta élénken a kísérelője. — Idelátzódik az utcátábla is; két perc múlva ott leszünk. Hanem ugyancsak jó messzire van a maguk szerencsétlen vevőjüknek a lakása a de la Paix-utcától.

— Könnyű volt neki — sóhajtott a masamódleány — ő mindig hintóban tette meg a nagy utat.

— Egyedül?

Művészet, irodalom.

○ Durand és Durand ment tegnap úres ház előtt, megrövidítve a szereplő színészek nagy kedvetlensége mellett. Gyorsan darálták le az egész darabot, a felvonások is alig tartott 3 percig, úgy hogy $\frac{1}{4}$ 10-kor már mindenki otthon elmélkedhetett a jó bohózat rossz előadása felett. Egyedül Kézdi Juliska és Bodrogi Lina nyújtottak türehető alakítást. A többi szereplők ugyanezen szerepeiket már sokkal jobban játszották, ma meglátszott rajtuk, hogy a muszájból „léptek a színpadra” — talán theátra voltak hivatalosak valahova, — úgy, hogy ma még Fűrédi sem rontotta meg az összhangot, azt azonban nem merjük mondani, hogy rosszul játszott, mert félt, hogy megsértődnek azok, kik csak rosszul játszanak. Megemlítendő még, hogy ez volt az első előadás, a melynél a közönség a taparól teljesen megelégedett. Az előadást Leszkai aradi színgazgató is végignézte és elviszi társulatunk jó hírét a Tiszán túl is.

○ Az Uj Idők e heti számában Herceg Ferenc tollából van egy társadalmi cikk, amely azt a kérdést tárgyalja, hogy miért nem házasodnak manapság a férfiak? Lika Károly a lakások művészi díszítéséről értekezik és bemutatja ennek kapcsán Reppl-Rónai József stilizáló művészetét. A „szép szemű asszony” című cikk Kállay Béniéről szól. A szépirodalmi részben van továbbá novella Papp Dánieltől, regényfolytatás Tábori Róberttől, reminiscencia Benza Idára Perotti Gyulától, Szabó Endrétől.

○ Bandi és egyéb apróságok. Murai Károly Bandija vetélkedik a Habertois világhírű gyermekalakjaival, a kiknél jóval zamatosabb; és aztán meg van az az érdeme, hogy tősgyökeres magyar gyerek. A karácsonyi könyvpiacra még alig jelent meg derültebb és derítőbb könyv, mint Murai Károlynak, a jeles humoristának e legújabb műve, a „Bandi és egyéb apróságok”. A könyvet a Légrády testvérek cége adta ki igen díszes és izléses kiállításban. A cimlapon Homicskó humoros rajza látható, melyen az apa pipaszárral kezében hívogatja a megszeppent Bandit. A vaskos kötet ára 1 frt 20 kr, ajánlott megküldéssel 1 frt 35 kr.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi december hó 15-ik napján

Előadó Geiger.

1. Mamel József — Popovics Antal és neje és társa délelőtt 10 órákor.

Előadó Farkas.

2. Grün Bernát — Boskovits Herman és neje délelőtt 10 óra 15 perckor.
3. Berecko Mátó és társa — Dr. Kiss Emil és társa délelőtt 10 óra 30 perckor.
4. Déra Julis — özv. Dobi Áronné délelőtt 10 óra 45 perckor.

Előadó Geiger.

5. Dancsa Ferenccé — Haraszi Sándor délelőtt 11 órákor.
6. Dekánits Kata — Ognenov Mladen és neje délelőtt 11 órákor.

7. Heller Adolf — May János délelőtt 11 órákor.

Előadó Farkas.

8. Engel József fia cég — Braun Zeigmond és társa délelőtt 11 órákor.
9. Lang Bernát — Wotitz J. délelőtt 11 órákor.
10. Schön Mór Manó — Szűts Lajos délelőtt 11 órákor.

Előadó Dr. Dobi.

1. Pécsi „Kegyelet” temetk. egyesület — Kindl Ferenc és társai délelőtt 9 óra.
2. Róth Márton és társai — Kram György délelőtt $9\frac{1}{4}$ óra.
3. Klein Ádám — Hartmann János és társai délelőtt $9\frac{1}{2}$ óra.
4. Ruepprecht testvérek — Kovács Buli Mihály délelőtt $9\frac{3}{4}$ óra.
5. Kresz Józsefné — Folc István délelőtt $9\frac{3}{4}$ óra.
6. Bizza Károly — a m. kir. Államvasutak délelőtt $9\frac{3}{4}$ óra.
7. Fodor Pál — Hitre József és társa délelőtt $9\frac{3}{4}$ óra.
8. Szüle János — Kozma Gyula délelőtt $9\frac{3}{4}$ óra.
9. Spitzer R. — Deáky Sándor délelőtt $9\frac{3}{4}$ óra.
10. Balog Imre — Balog Mihály délelőtt $9\frac{3}{4}$ óra.
11. Koszits Gyokó — Miatov Cvetkó délelőtt $9\frac{3}{4}$ óra.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése december hó 10-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az ujonc-jutalék megajánlásáról szóló törvényjavaslatot Münnich Aurél előadó vezette be.

Thaly Kálmán nem fogadja el, csakis a honvédség részére hajlandó megszavazni. Fölhozta a komáromi Klapka-szobor leleplezési ünnepségét, midőn a tisztikar, a meghívást visszautasítva, demonstrált.

Polónyi Gézá a jobboldalról folytonos közbeszólásokkal zavarták. Egy hang kérde: Hányan vannak? Statisztikailag nyolcan — feleli — de választási tisztaságra nézve többen, mint önk. A javaslatot egyáltalában nem szavazza meg, mert nem bizik a kormányban.

Madarász József hasonlólag nyilatkozik.

Kossuth Ferenc Thaly indítványát úgy módosítja, hogy csakis a fölött szavazzanak, elfogadják e a honvéd-ujonc megajánlást? Mert azt nem a 67-es alapnak, hanem a hazának szavazzák meg.

Helpy Ignác Thaly javaslatát pártolja. Okolicsányi László és Papp Elek felszólalásai után

Fejérváry Géza b. honvédelmi miniszter felelt s humorizálva elűtötte a kérdést. Az önálló honvédséget lehetetlennek mondja, (Nagy zúgás balfelől.) épp azért a honvéd ségnek önálló tüzéséget és műszaki csapatokat sem adhat.

A többség ezután a javaslatot egész teljességében megszavazta. Ezután

Bánffy Dezső b. miniszterelnök felelt

Polónyi interpellációjára. A „Hamburger Nachrichten” leleplezéseire — ugymond — sajnálja, de nem nyilatkozhatik erről a kényes kérdéssel; de kijelenti, hogy ma olyan titkos szerződés Német- és Oroszország között nincs; a hármasszövetség rendületlen fentartója az európai békének; a külügyi helyzetben pedig semmi változás nincs.

Polónyi Géza a választ nem veszi tudomásul; mert minnél kényesebb a kérdés, annál inkább kötelessége a kormánynak tájékoztatni a képviselőházat. Németország egyszer már megszegte a hűséget . . .

Szilágyi Dezső elnök figyelmezteti a szónokot, hogy így ne nyilatkozzék szövetségünkről.

Polónyi Géza szükségesnek tartja, hogy eszentul a szerződéseket ne a fejedelmek csinálják titokban, hanem a népek törvényhozói.

A többség a választ tudomásul vette.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök felel ezután Kossuth Ferenc interpellációjára. Igenis — ugymond — fölmondta a vámszerződést Ausztriának; tett is volna jelentést a Háznak, ha Kossuth meg nem előzi.

Kossuth Ferenc a védekezést nem fogadja el; a többség azonban tudomásul veszi.

NYILT-TÉR*)

Kitűnő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, — továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorum

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Legdiszesebb

női-ruhák

3 frt 50 krtól 4 frtig készítettnek el Pécsen, Anna utca 1. sz. földszint.

Ugyanott **fehértű-varrás** igen olcsó áron elvállaltatik.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás) rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése.

Foghuzás szegényeknek ingyen.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,

ezelőtt általános labdacsek név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsek csodás hatásukat észszeresen be nem bizonyították volna.

Évtizedek óta ezen labdacsek általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszerből készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdacsek házi szerül ajánlottak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és aszkerekedésből erednek: mint epe-savarek, májbajok, kólika, vértelulások, aranyér, bél-telenség s hasonló betegségek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajknál is: így sápkóránál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsek oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők. — A számtalan hálaíratból, melyet a labdacsek fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat emlitünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdacsaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccai csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdaccai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdaccai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért észszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsek engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knifcz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én
Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórágban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használatára folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinczettel Josefa.

Eichengrabenamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes ur!

Alúlirott ismételtén kér 4 csomago az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsaiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacsek értéke felett és asokat a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetzés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia
1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomor-bajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsek nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel
Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsek csakis a Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához” czimzett gyógyszerárban Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a. készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacsozt tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 frt 06 krba kerül; bérmentellen utánvételi küldésnél 1 frt 40 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az összeg előbbeni beiktatásánál (mily jobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacsek a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánzóttak; ennek következtében kéretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Bernhardi alpesifü liqueur. Bernhard W. O.-tól Bregenzben, $\frac{1}{4}$ üveg 2 frt 60 kr. $\frac{1}{2}$ üveg 1 frt 40 kr. $\frac{3}{4}$ üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok u. m.: gerinczagybántalom, tagszagattás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főtájás, fülzsongatás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs,

Pserhofer J.-tól. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelerczével 2 forint.

Általános tapasz Stendel tártól. Ütés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujkkakacz, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fiaker-por hurut, rekedtség és köhögés ellen. 1 doboz 35 kr, bérmentve 60 kr.

Ferencz-pálinka sóval vagy só nélkül. 1 üveg 70 krajczár.

Fagybalzsam Pserhofer J.-tól Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Ütifünedv, egy általánosan ismert rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen, 1 üvegecske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek,) megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszser. 1 üveg 22 kr. 2 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bullrich A. W.-tól. Kitűnő háziszser a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főtájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabalzsam, 1 üveg 50 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az általa képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen 1 üveg 40 krajczár bérmentes küldéssel 65 krajczár.

„Stoll“-féle Kolapraeparatumok, kitűnő szer gyomor- és bélbetegségek, az idegek erősítésére. 1 liter Kola-elixir vagy bor 3 frt, $\frac{1}{2}$ liter 1 frt 60 kr, $\frac{1}{4}$ lit. 85 kr.

Kola-elixir vagy bor, üve- darabonként 5 frt 50 kr, 3 frt, 1 frt 60 kr,

Mia-Poko, kitűnő szer egyoldalú fejtájás, főtájás, fogfájás, rheuma stb. ellen. 1 frt

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különleges- ségek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszer- zethetnek. — Postai megrendelések a leg- gyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltsé- gek sokkal mérsékeltebbek.

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pser- hof J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyan- azon aláírással vörös színben van el- látva.

PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“
Bécs, I., Singerstrasse 15.

Raktárban Budapestben: TÖRÖK JÓZSEF (Király-uteza 12.)

**Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivata-
lunkban.**